

nhân hay nhà hoạch định chính sách, thì việc hiểu chúng ta phi lý trí theo cách có thể dự đoán sẽ cung cấp xuất phát điểm cho quá trình đưa ra quyết định và cải thiện cuộc sống của chúng ta.

Điều này đã dẫn tôi tới “sự cọ xát” (có thể Shakespeare đã từng gọi như thế) giữa kinh tế học truyền thống và kinh tế học hành vi. Kinh tế học truyền thống cho rằng trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta tính toán giá trị của tất cả các lựa chọn và sau đó đi theo hướng hành động tốt nhất. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu chúng ta mắc lỗi và làm điều gì đó phi lý trí? Kinh tế học truyền thống đưa ra câu trả lời: “Các lực lượng thị trường” sẽ lao nhanh vào chúng ta và ngay lập tức đặt chúng ta trở lại con đường đúng đắn và lý trí. Trên cơ sở đó, đã có rất nhiều thế hệ các nhà kinh tế học từ thời Adam Smith có thể phát triển các kết luận có ảnh hưởng sâu rộng về mọi mặt: từ thuế và các chính sách chăm sóc sức khỏe đến việc định giá hàng hóa và dịch vụ.

Nhưng như cuốn sách chỉ ra, chúng ta thật sự cách xa hơn nhiều so với vị thế của lý thuyết kinh tế học chuẩn thừa nhận. Ngoài ra, các hành vi phi lý trí của chúng ta không hề ngẫu nhiên hay vô nghĩa. Chúng có tính hệ thống và hoàn toàn có thể dự đoán được. Vì thế, điều chinh kinh tế học chuẩn để tách nó ra khỏi tâm lý học ngây thơ (thường thất bại trong các thử thách của lý trí, sự tự xem xét bản thân, và quan trọng nhất là kiểm tra bằng kinh nghiệm) là rất ý nghĩa. Đây chính xác là những gì lĩnh vực kinh tế học hành vi và cuốn sách cố gắng đạt được.